

ται αἱ ὁδοὶ αὐτῆς, ἐν παντὶ καιρῷ. Ἀνταναίρεται πρὸς κεῖ-
 ματά σου ὑπὸ προσώπῳ αὐτῆς, πάντων τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς
 κατακυριεύσει. Εἶπε ᾧ ἐν καρδίᾳ αὐτῆς· ἢ μὴ σαλευ-
 θῶ ὑπὸ θυεῶς εἰς θυγατρὶν ἀνδρὸς κακῆς. Οὐ ἀρᾶς τὸ σῶμα
 αὐτῆς γέμει, καὶ πικρίας, καὶ δόλου, ὑπὸ τῷ γλῶσσῳ αὐ-
 τῆς κόπος καὶ πόνος. ἐγκαθίσταται ἐν ἐνέδρᾳ μὲν πλεσίων,
 ἐν ὑποκρύφῳ τῆς ὑποκτείνειν ἀδῶν. οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῆς
 εἰς τὸν πονήντα ὑποβλέπουσιν. ἐνεδράζει ἐν ὑποκρύφῳ,
 ὡς λέων ἐν τῇ μαῖνδρᾳ αὐτῆς. Εἰνεδράζει τῷ ἀρπάσαι πτω-
 χὸν, ἀρπάσαι πτωχὸν ἐν τῷ ἐλκίσαι αὐτόν. Ἐν τῇ πα-
 γίδι αὐτῆς ταπεινώσει αὐτόν, κύψει καὶ πεσεῖται ἐν τῷ
 αὐτόν κατακυριεύσαι τῶν πονήτων. Εἶπε ᾧ ἐν καρδίᾳ
 αὐτῆς. ὀπιλήσεται ὁ Θεὸς, ἀπέστρεψε τὸ πρόσωπον αὐτῆς
 τῷ μὴ βλέπειν εἰς τέλος. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου,
 ὑψωθήτω ἡ χεὶρ σου, μὴ ὀπιλάθῃ τῶν πονήτων σου εἰς τέ-
 λος. Ἐνεκεν τίνος παρώργισεν ὁ ἀσεβὴς τὸν Θεόν; εἶ-
 πε ᾧ ἐν καρδίᾳ αὐτῆς, καὶ ἐκζητήσει. βλέπεις ὅτι σὺ
 πόνον καὶ θυμὸν κατονοεῖς, τῷ ᾤχεσθαι αὐτόν εἰς χεῖ-
 ράς σου. Σοὶ ἐγκατελείπεται ὁ πτωχός, ὀφθαλμῷ σου
 ἤσθα βοηθός. Συστήσον τὸν βραχίονά σου τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
 πονηρῷ. ζητηθήσεται ἡ ἀμαρτία αὐτῆς, καὶ ἢ μὴ ὀρε-
 θῇ. Κύριος Βασιλεὺς εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα
 τῷ αἰῶνος. ὑπολείδε ἔθνη ἐκ τῆς γῆς αὐτῆς. Τῷ ὀπι-
 θυμίαν τῶν πονήτων εἰσήκυσας Κύριε. τῇ ἐτοιμασίᾳ
 τῆς καρδίας αὐτῆς προσέχε τὸ ἔσσε. Κεῖναι ὀφθαλμῷ καὶ
 ταπεινῷ, ἵνα μὴ προδῇ ἔτι τῷ μεγαλυνεῖν ἀνδραποδῶς
 ὅπῃ τῆς γῆς.

Εἰς τὸ τέλος.

Φ Α Λ Μ Ο Σ Τ Ω, Δ Α Β Ι Δ. ι. ιο.

Επὶ τῷ Κυρίῳ πέποιθα, πῶς ἐρεῖτε τῇ ψυχῇ μου,
 μετυνασθῆς ὅπῃ καὶ ὄρη ὡς σρεθίον; Ὅτι ἰδὲ οἱ
 ἀμαρτωλοὶ ἐνέτειναν τόξον, ἡτοίμασαν βέλη εἰς φάρεσιν,
 καὶ κατατοξεύσας ἐν σκοτομυίᾳ πρὸς ἀδελφεὶς τῇ καρδίᾳ.

Ὅτι